

Ἀναστάσιμα Ἀπολυτίκια

Πέτρου Λαμναδαρίου, διασκευασθέντα ὑπὸ Ἰω. Πρωτοψάλτου

Ἦχος ♯ Πα.

Του λιθουσφραγισθεντος υπατων Ιουδαιων και
σρατιων των φυλασσοντωντοαχραντουσουσωωμαδ
α νεεσητριημερος Σωτηρ δωρου μεγος τω
κοσμητηνζωην δεια του το αι Δυνααμειτωνου
ρανων εδων σοι Ζωοδοοτα ροδοοξατη
α ναστασεισου Χριστε δοοξατη βασιλει α σου
δοξα τη αι κο νομια σου μεγαλιαν θρωω πε

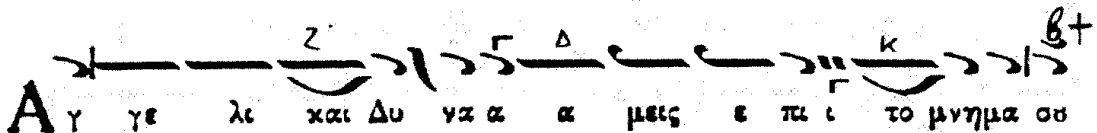
Ἦχος Δι.

Οτε κατη ηλθες προστον θανατον η ζωη η α θα
α νατος το τε τον Αδην ε νε εκρωσας τη α
σραπητης θεοτητος ο τε δε και τος τε θνε
ωτας εκ των καταχθωνιων α νε εσησας πασαι
αι Δυναμεις των επουρανων εκραυγαζον Ζωο
δοτα Χριστε ο θεος ημων δοοοξα σοι

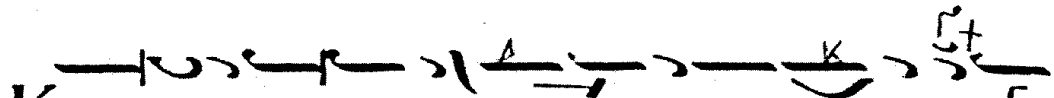
Ἦχος λ π ᾠ Κε.

 Τον σου να ναρχον λογονπα τρι και πνευμα τι ᾠτον εκ
 παρ θε νο τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων α
 νο μνη σωμεντι σοι και προ σκυ γη σωμεν ᾠ ο τι ηυ ᾠο
 κη σε ραρ κι α νελ θειν εν τω σωρω και θα να τον υ
 πομειναι ᾠ και ε γει ραι το; τε θε ω ω τα; εν τη
 εν ᾠο ξω α να σω σε: αυ το

Ἦχος λ π ᾠ Βε

 ΑΥ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ε το μνημα σο
 και α φυ λασ οντες α πε νε κρω θησανε και ι σα
 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη τω σζ το αχραντον σε
 σωμα ε σκυ λευ σας τον ᾠ δην μη πει ρα οθειςυπ αυ το
 υ πην τη σας τη Παρ θε νο δω ρε μενοστηνζω ην ο
 α να σας εκτων νε κρων Κυ ρι ε ᾠο ξα σοι α

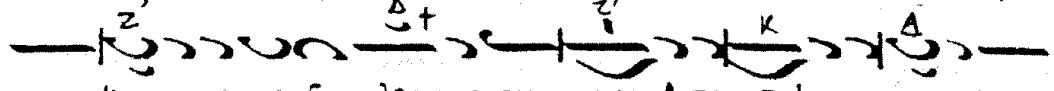
Ἦχος Γα.

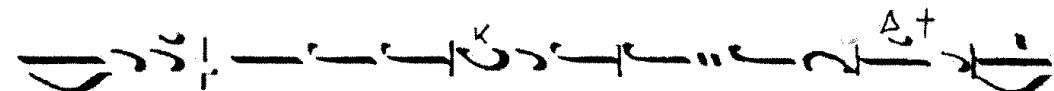
Κ α τε λυ ας τω σαι ρω ω σε τον θι να τον η

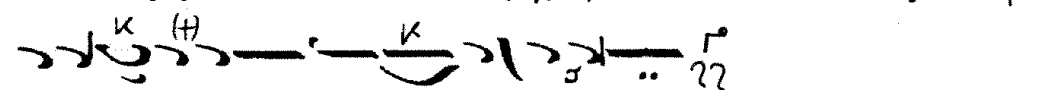
 νε ως τω λη ση τον πα ρα θε: σον των Μυ ρο φο ρων

 τον υρηνον με τε θα λες και τοις σοις Απο σαλακηνι: εν ε

 πε ταξας ο τι α νε σης Χρι σι ε ο θε ος πα ρε

 χωντω κοσμου με γα ε ε λε ε ος

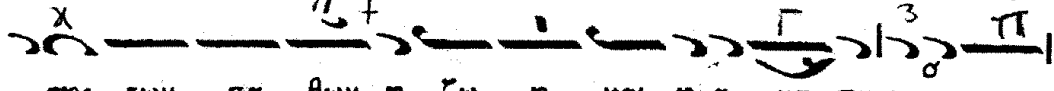
Ἦχος λ̣ δ̣ Νη. Γα.

Ε ξ υ ψος κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγ χνος τα φη/κα

 τε δε ξω τρι ε η με ε ρον ι να η μας ε λευ θε ρω

 σης των πα θων η ζω η και η α να στασις η μων

 Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι οη

ΟΜΟΝΧΑ ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΩΝ

Πτερον λατναδαριω, διασκησθησα ενδω Ιωαννου Πρωτοφάγτου

Ἦχος Πα.

Του Γαβριηλ φθεγγε μενου σοι Παρθενε το χαριρε
συντη φωνη εσαρκου το οτων ολων Δεσπο
οτης εν σοι τη αγια Κεδωτω ως εφη ο δι και ος
Δαβιδ εδειχθησ πλατυ τε ερατων ουρανων βρ
στασα τον Κτιστη σου δε οξατω ενοι κησαντι εν
σοι δε οξατω προελθοντι εκ σου δε οξατω ελευ
θερωσαντι ημας δε α του το οκου σου ου ου ου

Ἦχος Δι.

Παντα υπερευνοι παντα υπερευδοξατα
σα θεο το κεμνησθησ τη αγνεια εσφραγιση
ενη και παρθενι αφυλατ το με ενη Μητηρ
εγνωσθησ αφουδης θεον τε κισα αληθινον
αυ τον ικετευε σωθη ναιτασ ψυχασ ημων

Ἦχος ἤ Γα.

ε τήν με σι τευ σα σιν τήν σω τη ρι αν τω γε
 ε νος η μων α νυ μνο μεν θε ο το ο κε Παρ θε ε νε ρ
 εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σα προ σλη φθει ση ο Υι ος
 σαρκι θε ος η μων ἡ το δι α Σταυ ρο κατα δε ξα α με
 νος πα θος ε λυ τρω σα το τη μας εκ φθο ρας ως φι
 λαν ἤρω πο ο ος

Ἦχος ἠ λ'τος

Το απ αι ω νος α ποκρυ φον και Αγ γε λους α γνω
 σον μιση ρι ον δι α σε θε ο το κε τοις ε πι
 γης πεφα νε ρω ται θε ος εν α συγ χυ τω ε νω
 σι σαρκυ με νος και Σταυ ρον ε κβα ως υ περ η
 μων κατα δε ξα με νος δι ο α να στη σας τον πρω
 το πλασεν ε σωσεν εκ θα να τω τας ψυ χας η μω ω ων

Ἦχος λ π ᾠ Κε.

Χαι ρε πυ λη Κυ ρι ο η α ρι ο δευτος ρ

 χαι ρε τει χος και ο κε ε πη των προς ρε χον των νεις σε ρ και

 ρε α χει μας ε λι μην και α παι ρο γα με ρ η τε κσ

 σα εν σα ρ κι τον Πρι η την οσ και θε ον ρ προ οβου ο

 οσ μη ελ λιπη ου περ των α νυ μνο ον των ρ και

 προ οκυ νον των τον το κον οσ οσ οσ οσ οσ ρ

Ἦχος λ π ᾠ Βε

Θεοτοκίον.

 Ο την ευ λο γη με νην κα λεσας οσ η Μη τε ρα ηλ

 θες ε πα το παθος ε κυ α α βυ λη λαμψας εν τω αυ ρω α

 νη ζη τησαι θε λων τον Α θα μ λε γων τοις Α γ γε

 λαις συ γ χα αρη τε μαι οσ ευ ρε θη η α πο λο

 μενη δρα χμη ο παν τα οσ φως οσ κο νο μησας δο ξα

 σοι οσ οσ

Ἦχος Γα.

Ω : της ημων α να σα σε ω; θη σκυ ρι σμα της
 ε πι σοι πε ποι θε ο τα; πα ρ νυ μνητε εκ λαχ
 κο και βυ θε πται σματων α να γα γε θ ου γαρ τος; υ πευ
 θυ νο; τη α μωρ τι α ε σωσα; τε κο σα την σω τη
 ρι ι αν η προ το κο παρ θε νο; και εν το κο Παρ
 θε νο; και με τα το κον Παρ θε ε νο ο ο ο ο

πάλιν ὄσα

Ἦχος λ π δι Νη. Γα.

(2)

Ο δι η μας γεννη θες εκ Παρ θε νο και σαυρω
 σιν υ πο μεγαας Α γα α θε ο θη να τω τον θα
 να τον σκυ λε ευσα; και ε γερσιν δειζας ω; θε ο; μη πα
 ρι οθη; ε; πλα σα; τη χει ει ρι σθ δει ξον την φι
 λαν θρω πι αν ο; ε λε η μον δε ξαι την τε κο σιν
 σε θε ο το ο κον προ σθευ νοαν υ περ η μων και
 σω ωσον; ω τηρ ημων λαον α πε γνω ομε ε νο ο ο ο ο